

ČAROBORCI Z KRAJINY KÚZLOBORCE

Autor

FRANTIŠEK BALOG

Pre divadlo actor pod vežou

Čudesná rozprávka. Svet ČAROBORCOV z krajiny KÚZLOBORCE.

Svet Súčasný 21. storočie mesto KOŠICE.

Rozprávka plná zvláštnych, ale aj vtipných a čudasných situácií.

Obsadenie

Stará mama – čarodejnica (Zlobrda)

Ľubka Pavlíčková

Starý otec - čarodejník (Chraptošil)

Jozef Horváth

1. Dcéra - čarodejnica (Čabraňa)

Danka Gerda

2. Dcéra – čarodejnica (Šamagma)

Božka Matisová

1. Vnučka – čarodejnica (Fešilaňa)

Dominika Badžová

2. Vnučka – čarodejnica (Mašila)

Dominika Šuťáková / Natália H.

Sudca -

Dušan Fabini

Súčasný svet – mesto Košice

Syn (Emo)

Emanuel Tomiq

Syn (Viko)

Viktor Vitko

Ich Matka, rozvedená

Mária Sadovská

1. Obraz

Prológ (hlas rozprávača)

Počujeme kašeľ nejakého hlasu, nevieme kto to je. A začne hovoriť

Hlas:

Prepáčte za ten kašeľ, ale ako si ma dusí. Moment napijem sa vody. Konečne. Moment sadnem si na stoličku , viete nie som najmladší, snád' asi najstarší. Mimochodom mám 2018 rokov. To je náhoda čo. Presne ako váš školský rok. Ale hlava mi ešte myslí a aj kosti ešte slúžia. Síce bez barlí som nula, dokonca aj nohy mám v tvare nuly, bradu veľkú až po kolena, bradavica na nose väčšia ako tá zemeguľa a vlasov na hlave? Ak ma vidíte , tak spočítajte. Ale moja hlava si všeličo pamätá, pamäť je sťa môj verný sluha.

A práve teraz ten môj verný sluha , teda tá moja pamäť si na niečo spomenula. Konkrétne na jednu zvláštnu príhodu, keď istá rodina čarodejníkov sa dostala sem do vášho sveta. Presne ako ja teraz. Stalo sa to v roku 2017 už neviem v ktorom mesiaci. Myslím že mi bolo dosť horúco, takže v zime to nebolo. Alebo bolo? Každopádne ak si myslíte, že svet čarodejníkov neexistuje tak ste na veľkom omyle. Tento príbeh vás presvedčí, že naozaj sú. Ich svet je veľmi ďaleko od vás. Ešte žiaden smrteľník sa tam nedostal. Až raz v rodine čaroborcov z krajiny Kúzloborce, ktorá sa nachádza v úplne inej dimenzii v svete nesveta sa stalá nevídaná udalosť. Bola to veľká rodina, mocná a niekoľko

generačná. Mali veľa detí, ktoré.....(a prejde sa už do prvej scény: doma u čaroborcov)

2. Obraz

Doma u Čaroborcov – Kúzloborce

Stará mama varí v kotli čosi a po istom čase, v tom kotli zbadá budúcnosť, starý otec spí a chrápe.

Stará mama:(varí polievku budúcnosti a hovorí nahlas prísady ktoré do kotla hadže) Jednu Futurózu, štipka budúcnika, jeden čobudedka, 2 krát zajtrajška, 4 obročníky, 2 krát peračníky, a ešte jeden zväzok ŠTB – štipľavé to bude. Pre kohútie a mačacie oči !!! to nie je možné. (prisype niečo do kotla) Pre myšacie laby a sviniace uchále !!! Starý pod' sa pozrieť. Toto musíš vidieť. Nechráp a pod' sem. (starý stále nereaguje hojda sa na kresle a spí. Stará mama spraví kúzlo na svojho starého a ten sa preľaknuto zobudí)

Starý otec: (vyľakane sa prebudí) Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!! Čo sa deje!!!!

Mama zase si mi privolala strašidelný sen ? Taký krásny sa mi sníval.

O klobáskach, kapustičke s dubáčkmi...

Stará mama: Tvoja hlava je dubáček!!! Pod' sem. Toto musíš vidieť. (*starému sa nechce ale nakoniec predsa len ide*)

Starý otec: No tak to som zvedavý čo si zase v tom kotli videla.

A mimochodom: nezbadala si náhodou v tom kotli seba? A preto si sa zľakla? Hahahahahaha....

Stará mama: Ale prosím ťa starý čo to vravíš. Pozri sa na seba. Teba by sa zľakla aj samotná tma.

Starý otec: A veď to máš pravdu. Veď sa aj zľakla. Hahahahahaha...

Stará mama: No poď sem. Aha pozri. Po tomto sa už smiať nebudeš.

Starý otec: (*zbadá to iste v kotly čo videla aj stará mama*) Pre opičie nozdry!!! To nie je možné!!! ... (prisype aj on čo si do kotla) Pre žirafí krk a koňské kopytá!!! (*rozhorčí sa*). To nesmieme dopustiť.

Stará mama: Naše vnúčatá sa o tom nesmú dozvedieť. Idem sa za nimi pozrieť a ty to rýchlo vylej niekam, nech to nikto nezbadá. (*odíde*)

Starý otec: Ako povieš. (*Starý otec trpiaci spánkom zaspí pri činnosti a nič sa mu nepodarí vyliatť. Všetko ostane v kotly.*)

3.Obráz

Takmer objavia tajomstvo v kotli

(*Vojdú urehotane vnúčatá Fešilaňa a Mašila. Mimochodom boli na čarodejníckej stretávke, kde sa poriadne pobavili na nepodarených kúzlach, iných mladých čarodejníkov zo sveta Kúzloborce*)

Fešilaňa: Hahahahahaahaha. Videla si ich. A to kúzlo so žabami? Tak to som sa pobavila.

Mašila: Počkaj , počkaj. To si musím zopakovať: (začne napodobňovať nevydarené kúzlo so žabou, ktoré videli na stretávke):

Žabakaka na kameni

Mení sa žabakaka - meň

Obidve: hahahahahahahahahahaha..... že žabakaka - meň. hhahaha.

Fešilaňa: A mimochodom čo povedal zle?

Mašila: Prosím? Ved' predsa nemôže povedať žabakaka – meň , ale žabakaka meň . Ved' preto sa na miesto žaby premenil na kameň a nie na žabu.

Fešilaňa: Jaaaaj aha. (a začnú sa spolu smiať.) Potom si všimnú svojho starého otca ktorý spí nad kotlom po stojačky a smejú sa ešte viac)

Mašila: Poď mi pomôcť posadíme ho na stoličku.

Fešilaňa: Neeeeee počkaj dajme ho sem. Aspoň bude sranda(dajú ho niekde úplne inde v miestnosti do krkolomnej polohy a ozdobia ho vecičkami). Teraz je to dokonalé

Mašila: (predtým ako povie túto vetu, obchytá si brucho , akoby si merala tuk a potom vykrične) Áaauuuuu!!!

Čabaňa: (Preľaknuto) Čo je čo sa deje?

Mašila: Ja som už taká hladná, že by som aj koňa Slonovi z jedla, s posypanými muchami a žabím okom a pečenými slimákmi v husacej koži na jablkovom základe, bez šľahačky a maku, ale s vypráženým krokodíľom s mandarínkou a s ušacími lalokmi bez čerešni a sladkou myšacou polevou.

Fešilaňa: (spolu s ňou): Bez šľahačky a maku , ale s vypráženým krokodíľom s mandarínkou a ušacími lalokmi bez čerešní a sladkou myšacou polevou. Toto mamine jedlo Čubariča si jedla predsa dnes ráno. Všetko si zjedla sama. To jedlo je trvalo tri dni kým ho konečne dovarila.

Mašila: Hm .. máš pravdu

Fešilaňa: Pozri sa do kotla. Zdá sa že stará mama Zlobrda niečo uvarila. (*Fešilaňa ide ku kotlu a v tom vojde stará mama s jej dcérami Čabraňou a Šamagmou*)

Zlobrda stará mama: (*Skríkne spolu s dcérami Čabraňou a Šamagmou*)
Nedotýkaj sa toho !!!

Čabraňa: Ani sa k tomu nepribližuj, inak ťa premením na smradľavú ropuchu!!!

Mašila: (*necháľavo*) Mami? Ja som iba hladná a chcela som sa pozrieť či v tom kotly je jedlo.

Šamagma: Fešilaňa!!! Zostaň tam kde si!!! Inak ťa premením na, na , na (*hľadá že načo , ale akosi jej nič nenapadá, hľadá pomoc u sestry..*)

Čabraňa: (*snaží sa jej pomôcť, ale akosi ani jej nič nenapadá a tak hľadá pomoc u starej mamy...*)

Stará mama Zlobrda: na, na na na na na (*takisto hľadá slová , ale nejde to ani jej. A kýchne si. Na to sa prebudí Chraptošil - starý otec. Vykrične*)

Starý otec Chraptošil: Na zdravie!!!

Šamagma: Áno premením ťa na zdravie !!!

Starý otec Chraptošil: Čo sa stalo?*(zbadá Fešilaňu a Mašilu plus všetkých ostatných a zistí, že to pokašlal a nevyliat kotol z polievkou, ktorá ukazuje budúcnosť.)* Fešilaňa zostaň tam!!! Mašila nedotýkaj sa toho !!!

Stará mama, Čabraňa, Šamamgma: Už si skončil?

Čabraňa: Mašila !!! ku mne!

Šamamgma: Fešilaňa !!!, ku mne! Odchod (*spolu s Čabraňou*)

Stará mama: (*podíde ku chraptošilovy jej manželovi a dupne mu na nohu*)

Chraptošil: Aúúúúúúúúúúúú.

Stará mama: Ako si to len mohol dopustiť !!!

Chraptošil: Ja...

Stará mama: Zbláznil si sa! Keby sa pozreli do kotla a zbadali tu budúcnosť, hneď by sa jej chopili a odišli by preč.

Chraptošil: (*snaží sa jej niečo povedať*) Ja....

Stará mama: nemôžeme predsa dopustiť, aby sa niečo také stalo v našej niekoľko tisícročnej rodine Čaroborcov.

Chraptošil: Ja....

Stará mama: Vieš si predstaviť tú hanbu? Naše vnúčatá so smrteľníkmi? Ved' by nás vysmialo celé Kúzloborce.

Chraptošil: Ja...

Čabraňa: (*Skríknú na starú mamu*) Stará mama poď sem na chvíľu!!

Chraptošil: ja....

Stará mama: Idem za nimi a trochu si pospať a ty ten kotol vylej!!! (*odíde*)

Chraptošil: Ja som zaspal... (*je sám v miestnosti. Ide ku kotlu vyliat z neho polievku budúcnosti. Len čo spraví pár krokov opäť zaspí*)

4. obraz

Fešilaňa a Mašila

Tajomstvo v Kotli

Fešilaňa: Pod' neboj sa.

Mašila: A čo na to povedia naše mamy a stará mama?

Fešilaňa: Ale čo si sa ty s mravcom zrazila?

Fešilaňa: (*zbadá starého otca opäť v stojacej polohe a spiaceho. Hovorí potichu*) Jeeeeeeeej pozri. Starý otec Chraptošil zase zaspal. Chudák tá choroba - spáčik ho prenasleduje už od malička.

Mašila: Ako to že sme čaroborci a nevieme mú tu chorobu jednoducho odčaroborcovať ?

Fešilana: To sa nedá. Je to vzácna choroba. Neexistuje na to kúzlo, ktoré by ho uzdravilo. Jednoducho s tým žije, je šťastný a to je dôležité. Pamätáš keď nám ukazoval to kúzlo ako sa znevíditeľníť ? Povedal: „**prečky, fučky – het**, a zrazu zaspal a chrápal.

Mašila: Jasné to si pamätám. Celé Kúzloborce sa smiali. Aj ja.

Fešilaňa: Ale no...

Mašila: Prepáč...

Fešilaňa: Tak pod'. Som zvedavá prečo nás nechceli pustiť k tomu kotlu. Našťastie to nevyľial.

(Mašila a Fešilaňa sa dívajú do kotla. Kotol sa rozsvieti a obe sa pozerajú s vypúlenými očami.)

Fešilaňa: Fí ha , tak to ma podrž (*Mašila to vezme do slova a podrží ju*) Ale nemyslela som to doslova.!

Mašila: jaj aha. A čo to boli za bytosti?

Fešilaňa: Myslím a teda viem, že to boli ľudia.

Mašila: ľudia?

Fešilaňa: Taký , čo nevedia čarovať a sú smrteľný. To my ! , nezomrieme nikdy. Ved' ty máš napríklad 614 rokov a ja mám 615. to ľudia by sa toľkých rokov nikdy nemohli dožiť. A ak, tak by vyzerali dosť smiešne ba strašidelne.

Mašila: Ale už aspoň vieme , prečo nás tak od toho kotla odháňali.

Fišilaňa: Tak ideme?

Mašila: Kam?

Fešilaňa: (*robí si z Mašili srandu*) na balkón púšťať balóny s vodou.

Mašila: jeeeeeej hurááááá

Fešilaňa. To sa mi snád' zdá. Predsa na Zem.

Mašila: Na zem?

Fešilaňa:(už je z nej na nervy) odchádzame na Zem , ideme sa pozrieť ako tam žijú ľudia.

Mašila: Ale to by nás naše mamy premenili na žaby, ak by na to prišli.

Fešilaňa: Presne ako hovoríš. Iba ak! Dáme im nenápadne pod vankúš spáničku a kým sa zobudia už budeme spať. Ani si nevšimnú , že sme boli na Zemi.

Mašila: Ahaaaa to by mohlo fungovať. Nuž tak poďme na to.

Zadymí sa , tma, hudba , predeľ realita - skromný byt niekde v Košiciach

5. obraz

realita byt v KE Mega Nuda

Samuel: Bože to je nuda

Viktor: Nuda? , toto je mega nuda. Nie toto je hyper mega nuda - nuda.

Samuel: Nie nie nie, toto je nuda väčšia ako celá zemeguľa.

Viktor: Nie nie nie ... toto je väčšia nuda ako celý vesmír

Samuel: nie nie nie ... toto je väčšia nuda ako najväčší gejzír

Viktor: nie nie nie nie toto je väčšia nuda ako ako ako....

Samuel: Aha vyhral som ...

Matka: (unavene) Tak keď sa tak nudíte , tento koberec vytepujte.

Viktor a Emanuel: (chvíľu sa na ňu pozerú) hahahahahahahahah (*strašne sa bavia na tom*)

(*blesk , hromy , svetla zhasínajú, objavia sa Fešilaňa a Mašila v obývačke*)

Emanuel:(*ustráchané*) Preboha mami čo sa to deje?

Viktor: Mamka toto vyzerá byť nebezpečné.

Matka: (*nebojácne*) Sama neviem, ticho buďte.

(*Všetko utíchne, blesky , hromy, svetla prestanú blikať, objavia sa z dymu Fešilaňa a Mašila*)

Matka: Kto ste? Ako ste sa sem dostali?

Fešilaňa: Dúfam , že sme vás nevystrašili. (*zavonia jej jedlo, ktoré varila matka*) čo to tu vonia? Niečo by som zjedla.

Mašila: Hm.... máš pravdu

Matka: To sú buchty pečené. Ste hladné?

Emanuel a Viktor: Ale mamy to je naše.

Mašila: A čo ste preto urobili , aby ste si ten obed zaslúžili?

Fešilaňa: Správne.

Matka: Prepáčte , a vy kto ste?

Fešilaňa: Fešilaňa Čaroborcova Kúzloborce

Mašila: Mašila Čaroborcova Kúzloborce

Viktor a Emanuel: Mamy?

Emanuel: Oni utiekli z blázince.

Viktor: Nie asi, ale určite.

Matka: Ticho! A kde sú tie Kúzloborce?

Fešilaňa: Je to náš domov, z krajiny medzi nebom a zemou.

Viktor: Mimoszemšťania ?

Mašila: Nie to nie. Ale nie sme ani pozemšťania.

Matka: Ochutnajte buchty

Fešilaňa: Mňaaaaaam.

Mašila: Mňaaaaaaaaam..

Mašila: Naším mamám by to iste chutilo.

Matka: Vaším mamám?. Myslela som si že ste sestry.

Fešilaňa: Máme starú mamu, starého otca , ktorý majú dve dcéry. Každá sme od jednej. Naši otcovia opustili naše mamy , pretože boli lakomý, a neustále našim mamám zloby robili.

Mašila: Presne tak. Ani k nám neboli dobrý. Nesmeli sme čarovať, stále nám niečo zakazovali. S našimi mamami sa stále hádali .

Matka: Hm... presne ako u nás na Zemi.

Emanuel: Takže vy viete aj čarovať?

Mašila: Na túto otázku nebudem odpovedať.

Viktor: Tak schválne. Dokážte to.

Matka: Ale netreba.

Mašila: To je v pohode. A čo tak..... (*pozrie sa na Fešilaňu a začnú spolu odriekavať kúzlo*)

Ma-kaj-te-sa-sta-raj-te,

Na-ma-xi-mum-hned',

fofri, ajfri-šup, do tela vstúp

(*kúzlo struna , Viktor a Emanuel na chvíľu zaspia*)

Matka: čo stalo?

Fešilaňa: Nebojte sa iba kúzlo. My už pôjdeme , aby nás nehládali naši rodičia.

Mašila: Ale radi by sme sa ešte vrátili.

Matka: Budem rada. A vezmite si ešte buchtu.

Fešilaňa a Mašila: Ďakujeme, už máme zase na ňu slinu. (*Dym , blesky, hromy, svetla? Hudba, Viktor a Emanuel sa zobudia*)

Viktor: Joj ale som sa vyspal. Mamy ? Prečo si na kolenách ? Ved' máš z kolenami problémy. Daj ukáž ja to spravím. Zobud' Viktora a ty si sadni.

(*Matka úplne hotová z Emanuela, neveriacky popritom zobudí Viktora. Viktor sa zobudí*)

Viktor: Hm... Bože to bol spánok. Jej ahoj mamy, vari je už ráno? (*dá mamke pusku na líčko. Ona je v šoku*)

Emanuel: Neseď, radšej vyžehli to prádlo.

Viktor: Múdro...

Matka: / *zamyslene do diváka, kým Emanuel a Viktor čistia koberec.*) Ahaaa tak to je to kúzlo...

Tma , svetlo, hudba KÚZLOBORCE

6. obraz

Mašila, Fešilaňa , matky a stará matka , starý otec.

Návrat domov Kúzloborce

Mašila: Hlavne potichu , aby sme ich nezobudili.

Fešilaňa: (*zakopne o niečo*) Prepáč.

Mašila: Ty si ale nemehlo. Ticho psstt!!!

Fešilaňa : (*potkne sa a spadne pričom narobí veľký hluk*)

Čabraňa: A máme vás!!!

Šamamgma: Ani sa nepohnite.

Zlobrda: (*vyľakane*) Čo sa deje!!

Šamamgma: Kde ste boli!!!

Čabraňa: Čo tam schovávate!!!

Zlobrda: (*ešte zo zalepenými očami*) Kde som to!

Chraptošil: (*hovorí niečo zo sna*) Napríklad: klobáska voňavá z potkaních uší mňam...

Čabraňa: Tak na stôl s tým.

Šamamgma : No pod'me!!

Mašila a fešilaňa: (*dajú na stôl dva buchty. Čabraňa , Šamamgma aj Zlobrda sa pomalý k tomu začnú približovať akoby to bolo niečo nebezpečné.*)

Zlobrda: Vyzerá to divne.

Čabraňa: Vyzerá to ako batoh , alebo bota

Šamamgma: A čo ak je to druh vajca. Môže sa z toho vyliahnúť napríklad vlkolak, alebo žirafa

Zlobrda: Nie. Z toho bude mega Slon.

Mašila: Volá sa to buchta. A je sa to. Doniesli sme to zo zeme.

Fešilaňa: Majú ich tam plno. A je to veľmi chutné.

Zlobrda: Takže vy ste boli na zemi?

Čabraňa: Čo ste tam robili. Viete že tam máte zakázané chodiť.

Šamagma: Musíme ich potrestať.

Zlobrda: Mňaaaaaaam. Tak toto je mega chutné

Čabraňa: Mamy!!!! Nejedz to, čo ak je to otrávené.

Mašila: My sme ich zjedli zopár a doteraz nám nič nebolo.

Šamagma. Ty mlč. (*ochutná aj ona buchtu*) Mňaaaaaaam- Tak toto je mega chutné. ?

Čabraňa: Ukáž. (*ochutná aj ona*) mňaaaaaaam tak toto je mega mega chutné.

Fešilaňa: Takže sa na nás nehneváte?

Zlobrda: No hneváme ale nie až tak veľmi. To bolo posledný krát čo ste tam boli. Rozumeli ste?.

Čabraňa: Súhlasím. A mám ešte jednu otázku na vás dve. Dúfam že ste tam nečarovali.

Šamagma: Na zemi je zakázané čarovať.

Mašila a Fešilaňa: Nooo my sme leeen tak trochuuuu.....

Čabraňa , Šamagma a Zlobrda: Čo trochu?

Mašila a Fešilaňa: čarovali.

Čabraňa: Prosím- Vy ste tam dole na zemi čarovali?.

Mašila: Keď my sme sa tam objavili v rodine, kde je sama matka dvoch totálne lenivých bratov. Ona tam upratovala ako otrokyňa a tí dva bratia len tak sa povalovali. Ta ich mama nám ponúkla buchty. Veľmi nám chutili. Boli priam kúzelné.

Fešilaňa: Áno veď aj vám napokon chutilo.

Šamagma: Vráťme sa k tým kúzlom

Fešilaňa: Keďže sa nám nepáčilo ako sa tí dvaja chovajú ku vlastnej mame, tak sme urobili kúzlo.

Čabraňa: Aké kúzlo?

Mašila: Aby boli dobrý k svojej mame a aby jej vo všetkom pomáhali.

Šamagma: To je síce od vás šľachetné. Ale viete veľmi dobré , že na zemi sa čarovať nesmie.

Mašila: Prepáčte nám to. Ale nemohli sme to len tak nechať. Ani vám by sa nepáčilo , keby sme boli lenivé, nepomáhali by sme vám a len tak leňošili.

Fešilaňa: No to je pravda.

Chraptošil: ale tie veci sú mega výborné (dojedá buchty)

Čabraňa. A teraz už šup do postele. Zajtra bude porada.

(Fešilaňa a Mašila odchádzajú preč a keď zájdu obe matky a všetci sa vrhnú ešte na posledný kúsok buchty)

Tma

7. obraz

Realita Byt Košice

Pravda pravdúca

Obaja bratia upratujú byt varia, robia činnosti , ktoré nikdy nerobili.

Matka: čo sa tu deje. Chlapci, s tým upratovaním to preháňate.

Emo: Ahoj Mamy už si doma? Predpokladám z nákupu si došla.

Viko: Daj mi ten nákup ja ti to vyložím.

Emo: Ty si sadni a vylož si nohy.

Matka: ďakujem chlapci.

Emo: Vieš rozmýšľali sme s bratom ako si to len mohla zvládať s takým lenivcom. Žartujem.. Vôbec sme ti nepomáhali. Všetko si robila sama. A nás bavila jedine Nuda.

Viko: Všetko bolo len na tvojej hlave.

Emo: Áno veď práve. Rozhodli sme sa , že si nájdeme prácu či už v Košiciach alebo... v Prahe.

Matka: Prečo v Prahe?

Emo. : Aspoň sa to rýmuje.

Matka: Takže to kúzlo predsa len funguje..

Viko: čo prosím? , aké kúzlo

Matka: Ja som nič také nepovedala.

Emo: Povedala si to , predsa som neohluchol.

Matka: Nie ja som len povedala, že je to ako kúzlo.

Viko: Mamy ty si povedala: To kúzlo predsa len funguje.

Emo: Mamy čo sa tu deje?

Matka: Dobre , dobre , dobre... tak ja vám to teda prezradím. Bolo to pred tromi dňami. Boli ste neskutočne lenivý. Z ničoho nič sa tu objavili dve sestry . Báli ste sa ich ako vystrašené malé deti. Mysleli ste si , že sú to mimozemšťania. To oni spravili to kúzlo, ktoré vás núti konať dobro.

Viko: Počkaj, počkaj to myslíš vážne, takto to bolo?

Matka: Áno.

Emo: Takže my sme začarovaný.

Matka: Áno.

Emo: Upratovanie, varenie, nákupy - to všetko sú len čary?

Matka: Áno.

Viko: Už tri dni?

Matka: Áno

Emo: Mamy? Vieš povedať aj nie?

8. Obraz

Kúzloborce – Porada – rozhodnutie

Zlobrda: Tak po dobrom spánku a rannej hygiene sme sa tu stretli ,aby sme sa spoločne rozhodli čo urobíme s Mašilou a Fešilaňou. Porušili Kúzloborský zákon: Čarovať na Zemi a zákaz vstupu na Zem.

Čabraňa: Podľa zákona by sme ich mali uviesť na najvyšší súd kúziel a tam by ich súdili.

Šamagma: Áno súhlasím. Sudca Kúzlohredo si na tom pekne zgústne.

Chraptošil: No tak moment moment. To snád' nie. Ved sú to predsa naše deti a neurobili nič zlé. Ved' predsa chceli pomôcť osamotenej matke s deťmi v ich

veku. A čo tam jedno kúzlo. Nikomu tým predsa neublížili. Mám nápad. Ak ich chcete súdiť. Vezmite sem tú matku s deťmi a nech potvrdia čo sa naozaj stalo.

Šamagma: On sa zbláznil.

Čabraňa: Mamy to sa predsa nemôže.

Mašila: Náhodou Dedo Chraptošil má pravdu.

Fešilaňa: Ja som za. Poďme hlasovať.

Zlobrda: V poriadku poďme hlasovať.

Craptošil: Súhlasím s presunom

Fešilaňa: Aj ja

Mašila: Aj ja

Čabraňa: Nie

Šamagma: Nie

Zlobrda: Áno súhlasím.

(Šamagma a Čabraňa sa urazia odídu)

9.obraz

Byt realita – prichod čaroborcov a odchod do Kúzloboriec

Matka: Teda nie

Emo: Čo nie?

Matka: Áno. Teda nie , či áno. Ale už sa mi to v hlave celkom pomotalo.

Viko: No pekne. Takže sme prekliaty a hotovo.

Emo: Ale čo teraz budeme robiť?

Matka: Ale mne sa takto páčite, škoda to odčariť.

Emo: To ti verím: Kávu si ešte dáte?

Viko: Podávame aj spenené mliečko k tomu

Emo: Domáci keksík ako pohromu.

(*zrazu blesky hromy svetlá blikajúce, objavia sa čarodejnice*)

Emo: Mamy čo sa to deje?

Viktor: Mamy to vyzerá byť nebespečné

Matka: Ja viem presne, ticho bud'te a sed'te.

(Objavia sa čarodejnice: Mašila, Fešilaňa, Čabraňa, šamagma a Zlobrda)

Matka: fíha, nečakala som vás v takom počte.

Emo: Mamy ja sa bojím toto je divné.

Viko: A keďže som ja tvoj brat, spolu sa bojme.

Zlobrda: Ale, ale ale. Pozrimeže. Celá rodinka pokope.

Šamagma: Konečne vás máme a k spravodlivosti doženieme

Čabraňa: Na súd s nami sa poberiete. A vôbec prečo toľko rýmujeme.

Fešilaňa: Tu sa tak na Zemi rozpráva, v domácnostiach aj v divadle

Mašila: Áno je to tak aj v úradoch aj na streche.

Fešilaňa: Aj v lese, na kupku vo vode, dokonca aj v obchode a najviac v
(*politike*).

Matka: To je pravda . Tam aj všade inde. Že som taká smela čomu vďačím za návštevu u nás doma?

Zlobrda: Dobrá otázka. Prišli sme aby sme Vás prizvali ku nám na Súd do krajiny kúzlobrce. Tam sa bude konať spravodlivosť ako nikde inde.

Emo: Na súd? A čo sme také spravili, že nás súdiť chcú.

Viktor: Vari sme poškodili nejak vašemu svetu?

Čabraňa: Pôjdete ako svedkovia činu, ktorý je na zemi zakázaný vykonávať.

Šamagma: A ten sa stal tu vo vašom dome. Kúzlo, čo je v svete vašom zakázané.

Fešilaňa: Nebojte sa nič sa vám nestane. Len potvrdíte, že sme chceli dobre.

Mašila: Myslí tým , že kúzlo, ktoré sme vykonali na vás bol v prospech vás a vašej mamy, aby ste lenivý neboli a viac pomáhali.

Matka: Dáte si buchty?

Emo: Ty sed', ja to vyriešim.

Viko: je to početná návšteva. Pomôžem ti. (*rýchlo donesú buchty na tanieroch, čaroborcom sa už zbiehajú slinky,*)

Matka: Pokojne, len sa ponúknite, buchiet je dosť, potom s vami rady pôjdeme.

Zlobrda: Pôjdeme teda, súdca Kúzlohrdo nerád čaká.

Matka: Dobre teda , sme pripravený ja aj moji synovia.

Zlobrda: chyťte sa všetci za ruky a nepúšťajte sa. (začne hovoriť zaklínadlo)

fuchty, kruky het ta het

všetky vetry odtiaľ preč.

broka bora do hora

prečky hečky, nech sme doma.

10. obraz

Kúzloborce - na Súde – všetci komplet a sudca Kúzlohrdo – vysvetlenie

Sudca: Prosím vstaňte. hm... dnes máme veľmi špeciálny prípad. Porušenie zákazu čarovať na Zemi a nezákonný presun na Zem. Nooo..... to je hrubé porušenie našich zásad, ktoré neboli ešte nikdy prelomené. Za toto je pozbavenie čarovnej moci a presun na Zem.

Emanuel: Nie to nie. Prosím to nerobte. Ja s bratom a s našou mamou radšej ostaneme tu. Ale prosím netrestajte ich. Ved' nám vlastne pomohli.

Viko: Ja súhlasím. Prosím neberte im to čo ich robí výnimočnými.

Sudca: A čo ich robí výnimočnými:

Viko: Sú to dobré čarodejnice, priatelia. Mysleli to s nami dobre. Majú dobré srdce. A oni nám ukázali to naše , a vďaka tomu sme teraz lepší.

Matka: prosím netrestajte tieto krásne dievčence. Mimochodom nechcete ochutnať buchty?

Emo: mamy teraz sa to nehodí.

Sudca: čo sú buchty? Ukážte mi to. (*Matka mu podá jednu buchtu*) Vyzerá to ako bota, alebo batoh. (*opatrne ochutná*). hm... hm...hm... (*doje celú buchtu, potiera sa, napije sa vody*)

Zlobrda: Tak pán sudca aký je váš verdikt?

Čabraňa: Tak to som zvedavá aj ja.

Šamagma: Ja ešte viac.

Chraptošil: nemáme ešte buchtu?

Matka: Nech sa páči

Chraptošil: Ďakujem (*zaspí*)

Fešilaňa: len nech to dobre dopadne

Mašila: Bojím sa..

Sudca: Takže môj verdikt je takýto: Potom všetkom čo som zjedol.... teda pardon, čo som si vypočul súd rozhodol, že smrteľníci ostanú u nás v krajine Kúzloborci a stanu sa právoplatnými členmi rodiny Čaroborcov, čím sa vyhneme akémukoľvek šíreniu o nášho sveta. Vaše dcéry v takom prípade môžu ostať tu a nezbavím ich čarovnej moci. V prípade , že vrátíme smrteľníkov na zem. Fešilaňa a Mašila vaše dcéry budú zbavené čarovnej moci, a pôjdu do výhnanstva - do stratenej tmy

Viko a Emo: My chceme zostať tu.

Matka: (v šoku) Súhlasím

(*Všetci sú v šoku okrem fešilani a Mašili*)

Fešilaňa: myslíte to vážne? A nebude vám to tam dole na zemi chýbať?

Viko: Nie určite nie. Myslím a teda viem, že vy by ste nám chýbali oveľa viac. Teda ty.

Emo: Má pravdu. Vaše kúzlo je silnejšie ako to čo je tam na Zemi. Ty si moje kúzlo.

Matka: prepáčte čo sa tu deje?

Mašila: Nič nič, len také malé kúzlo. Ale toto je kúzlo, ktoré vychádza priamo zo srdca.

Fešilaňa: áno cítim to aj ja.

(Zlobrda, Čabraňa, šamagma v slzách aj Sudca)

Viktor: Môžem sa ešte niečo opýtať?

Fešilaňa: jasné

Viktor: teraz ma už môžeš aj môjho brata pokojne odčarovať. Lenivosť nás už určite prešla.

Mašila: aké kúzlo?

Matka: No to kúzlo , aby smeneboli taký lenivci

Fešilaňa: ahaaa to kúzlo. Voláme Kúzlo do stratena. To znamená , že funguje len Dve až tri minúty. Potom už len záležalo na vás, aký naozaj ste vo vnútri.

Emo: Počkaj čo týcm chceš povedať.?

Viktor: Jasné. Kúzlo fungovalo len tri minúty. Potom sme už boli k mame dobrý sami od seba.

Mašila: Najväčšie kúzlo je tu v srdci. A vy ho máte. My sme len tomu tak trošku pomohli – podstrčili sme ho. A to je to kúzlo – keď sú ľudia k sebe dobrý. Deti k deťom, deti k dospelým a dospelý k deťom.

(Ostatný plačú od dojatosti)

Sudca: Zdá sa, že je všetko tak ako má byť. Nuž tak teda rozpúšťam tento súd a rozhodnutie je právoplatné. (*udrie kladivom po stole*).

Chraptošil: (Zobudí sa) Tak ako? Ako to dopadlo. Zmeškal som niečo?

Zlobrda: Nie nezmeškal. Všetko si stihol (od radosti ho pobožká na líce)

Čabraňa : Ach toľko som ešte nikdy neplakala.

Šamagma: Ach dobre sme vychovali naše deti.

Čabraňa: Ale nám rastu. Už sú takmer dospelé.

Šamagma: a veď sú dospelé.

Čabraňa: Hej veď toto.

Matka: (*počúva to a priblíži sa k ním*) Ach dáte si buchtu? (*a všetky tri jedia buchty....*

pesnička na záver možno

Tma - KONIEC